

Η μετακίνηση στην Αυστραλία

Ο Χάρης ζούσε στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στη Λέσβο σε μία κωμόολη που ονομάζεται Αγία Παρασκευή. Η κωμόπολη που ζούσε είχε πολλή κίνηση και οι κάτοικοί της δούλευαν σκληρά.

Η ζωή του ήταν η συνηθισμένη ζωή του τόπου εκείνου. Πήγαινε σχολείο και είχε μια παρέα από φίλους που έπαιζε μαζί τους. Η μητέρα του ήταν νοικοκυρά κι ο πατέρας του στο κτήμα φρόντιζε τα ζώα. Στο τέλος της ημέρας η μητέρα του Χάρη μαγείρευε το δείπνο. Συνήθως μαγείρευε μακαρόνια, φασόλια, πίτες, κοτόπουλο και άλλα. Σε σημαντικές περιπτώσεις θα μαγείρευε αρνί ή κάτι παραδοσιακό. Μια από τις πιο σημαντικές μέρες για το Χάρη ήταν τα Χριστούγεννα. Τότε ο πατέρας του πήγαινε στην πόλη κι αγόραζε παιχνίδια και καραμέλες.

Ο Χάρης ήταν δεκαέξι χρονών όταν έφυγε για την Αυστραλία. Ήρθε εδώ για μια καινούρια και καλύτερη ζωή και για να κάνει οικογένεια. Ταξίδεψε με πλοίο. Το ταξίδι ήταν μακρύ με κάποια προβλήματα, ωστόσο συναρπαστικό.

Όταν ο Χάρης ήρθε στην Αυστραλία έμεινε στο West Wylong. Περίμενε κάτι καλύτερο απ' αυτό που βρήκε, αλλά αργότερα κατάλαβε πως η Αυστραλία δεν ήταν και τόσο άσχημος τόπος. Όταν μάθαινε Αγγλικά ανακάλυψε πως το να μάθεις μια άλλη γλώσσα δεν ήταν εύκολο, ήταν δύσκολο, απογοητευτικό και προκλητικό.

Ήταν καταπληκτικό πως από τις πιο αστείες περιόδους της ζωής του ήταν η προσπάθειά του να μάθει Αγγλικά. Νομίζει δε πως οι άσχημες εμπειρίες τους είχαν να κάνουν με το γεγονός ότι οι ντόπιοι δεν ήταν εξοικειωμένοι με τους Έλληνες και με τους μετανάστες γενικά. Αυτό τον έκανε να νιώθει απομονωμένος και αποξενωμένος.

Όμως ο Χάρης πιστεύει πως η Αυστραλία έχει αλλάξει. Και ο ίδιος προσωπικά έχει αλλάξει γνωρίζοντας καινούριους ανθρώπους και βελτιώνοντας την κοινωνική του ζωή. Νιώθει πως εδώ είναι το σπίτι του επειδή εδώ είναι η οικογένειά του και βλέπει πως δεν υπάρχουν ομοιότητες ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Αυστραλία.

Νίκος Χονδρός (Nick Chondros)